

Sygn. akt IV CSK 622/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa A. O.
przeciwko [...] Szpitalowi Klinicznemu im. [...] w B.
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego co do przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powódka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które przedstawiła w formie pytania: „czy w kontekście opartej na art. 415 k.c. odpowiedzialności za zawinione działania lekarzy skutkujące powstaniem szkody na osobie, sytuacja, w której lekarz wykonuje skomplikowany zabieg medyczny wysokiego ryzyka w placówce do tego nieprzystosowanej, bądź wyposażonej w sprzęt przestarzały, będąc tego świadomym, w sytuacji gdy mógł skierować pacjenta do nowoczesnej placówki lub przynajmniej zasięgnąć konsultacji (...), a jednak nie podejmuje takich czynności, opierając się jedynie na wiedzy wynikającej ze zdobytej praktyki, powinna być uznana przez sąd wskutek niedochowania przez niego należytej staranności za niedbalstwo za strony lekarza i działanie w sprzeczności z aktualną wiedzą medyczną?”

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). W postanowieniu z 23 marca 2012 r., II PK 284/11 (nie publ.), Sąd Najwyższy stwierdził, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonymi przepisami prawa materialnego lub procesowego, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen.

Problem sformułowany przez skarżącą nie spełnia powyższych wymagań, gdyż nie tyle wiąże się z wykładnią art. 415 k.c., co z subsumpcją pod ten przepis stanu faktycznego o cechach przez nią określonych.

Trzeba nadto zauważyć, że zagadnienie mające uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi mieć oparcie w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, gdyż nimi Sąd Najwyższy byłoby związany przy

rozpoznawaniu skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). W obrębie podstawy faktycznej zaskarżonego przez powódkę wyroku brak jest ustaleń, z którymi można by powiązać sytuację opisaną przez nią jako bazową dla sformułowanego zagadnienia prawnego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

I.n